

Att werlden är stor och wi alla så rum
både folk uppå land och på sjö.
Om grafwen min blir under wattenets stum
så wet du en gång skall jag dö.

5.

Kanske jag åter dig omsamna får
hwad glädje i hjerta och själ;
Ty samma Försyn som wet hur det går
håller wakt om mitt lif och mitt wäl.
Ej nånsin försagd en Sjöman bör bli
ej mycket för faror bör råds,
Och skulle han desse för dgonen si,
han tänke: Försyn är tillståds.

6.

När Pyldighet kallar, ej swärighet låns
och syßlan den anses ej tung
Mitt hjerta är flickans, min pung är min wäns
mitt lif är till tjenst för min Kung.
Tro ej att jag båkwar, när elden ingår
att lefwa i böljornas famn.
Ty samme Försyn, som ser hur det går,
skaffar Sjömannen nog en god hamn.

Säljas i Björnscåhls Bokhandel i Stockholm.

Stockholm, tryckte hos J. Hörberg, 1825.

Sjömans-Wisor.

Till lif och själ jag Sjöman är
och segla är min sak,
För faror jag ej fruktan bår
samt nyttjar jemt tobak,
Jag dricker hurtigt om ibland
hwar gång jag går i land
Och finner jag en flicka der
straxt dödligt får jag är. :;

2.

Hos Bachus gör jag min wisst
som ej förtyckas må,
Der brukar jag all möjlig flit
det kan ni wäl förstå;
Jag se'n min krus plår krysswis ta
dte flickor sitt qwarter plår ha,
Jag sedan sätter waken opp
och för all purnning säger stopp. :;

5.

Sen nattens ro jag fördat har
jag från min stöna går

Förnöjd jag mig en kallsup tar
och mig en frukost får;
Ät verdens dårskap Prattar jag
och följer blott min egen lag.
Jag trotsar ödets hårda slag
och följer blott mitt välbehag. :;

4.

Jag nu min visdom stuta vill
och segla från Er borrh,
Mitt afsked kommer Er blott till
ehuru det är korrh;
Farväl ni tåcla wackra lön,
som wid så många säkra rön
Af Edra ömma tänkesätt,
som gjort mig lifwet hos Er lätt. :;

5.

Se der min Bror — mitt lefnadslöpp —
så snart jag är i land
Jag lefwer i det glada hopp
att du mig tar i hand.
Samrater samloms alle I
wid denne Punsch-bål swärjom wi,
Att ewigt dyrka winets gud
och trofva ödets hårda bud. :;

6.

Farväl nu kallarmästare,
min redelige wån:
Du bullstöds, trogne säljare
jag kommer snart igen;
För den kredite du lemnat mig,
en tasla jag vill stänka dig
Hwarpå du Debet ritat ut
men Credite alldrig förer ut. :;

Låt welkingar prata om sorg och besvär
om faror och fruktan med mer —
Godt fartyg och sjöman jag endast begär,
och se'n åt all råddhåga ler.
Om stångerna braka och gå öfwer bord
och lusten blir stormig och tjock
Klara däcket, låt falla och anstalt bli gjord
att lantfa för reswader sock.

2.

Tro ej att jag swiker fast mödan är swår,
nej munter till hjerta och själ
Färsynen i höjden, som ser hur det går,
håller wakt om mitt lif och mitt wäl.
Wår präst han predika i kyrkan en dag
om öde, om lycka, om mod,
Att allmagten hjälper, fast menskan är swag
och annat — jag icke förstod;

3.

Men wäl att sparswen kan icke förgås
utan tillstånd af Honom, som styr
Häraf lätt begripes, och hwar en förstår
att Gud om vårt öde sig bryr
Låt stormen då wara, fast alldrig så swår —
pröfwa Sjömans hjerta och själ
Det är en Stydds-engel som ser hur det går
som waktar mitt lif och mitt wäl.

4.

Min flicka som annars är munter och glad
sist gret när om bord jag stull gå —
Hwad hjälper att gråta och snysta, jag sad':
din tola kan du ej förstå,